

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 138.889 van 28 december 2004
in de zaak A. 158.383/XII-4332.**

In zake : de SA TERMINAL LINK,
vennootschap naar Frans recht,
die woonplaats kiest bij
advocaten J.-M. De Backer, L. Depré en S. Boullart,
kantoor houdende te 1200 Brussel,
Brand Withlocklaan 30

tegen :

de NV MAATSCHAPPIJ VAN DE BRUGSE
ZEEVAARTINRICHTINGEN, vennootschap van publiek recht,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. Craeybeckx,
kantoor houdende te Antwerpen,
Uitbreidingstraat 80.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de SA Terminal Link, vennootschap naar Frans recht, op 17 december 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- “1° de beslissing van verwerende partij dd. 3 oktober 2004 om exclusieve onderhandelingen op te starten met APM TERMINALS met het oog op de toekenning van de concessie voor de containerterminal Albert II-dok Zuid en om verzoekende partij uit te sluiten van deze onderhandelingen voor de toekenning van de concessie;
- 2° de beslissing van verwerende partij dd. 13 december 2004 tot afwijzing van het verzoek van verzoekende partij dd. 23 november 2004 en 1 december 2004 tot openbaarmaking van de voornoemde beslissing dd. 3 oktober 2004”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij bij uiterst dringende noodzakelijkheid het opleggen van voorlopige maatregelen en van een dwangsom vordert betreffende dezelfde beslissingen;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 december 2004, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaten L. Depré en S. Boullart, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaat A. Craeybeckx en N. Braeckevelt, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. Vermeire;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling te dezen de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom moeten worden behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij omtrent het nadeel aanvoert dat zonder schorsing haar “definitief iedere kans ontnomen zal worden om de concessie in natura te kunnen uitvoeren” en dat het een opdracht betreft die een uitzonderlijke referentie is en waarvan de investeringskost een “waarde van maar liefst 333.606.000 euro” vertegenwoordigt;

Overwegende dat het voorliggende geschil de schorsing betreft van beslissingen die betrekking hebben op een concessie waaromtrent de overeenkomst reeds tot stand gekomen is want ondertekend op 15 december 2004; dat zulks door de verzoekende partij niet wordt betwist; dat de gevraagde schorsing

van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen niet de schorsing zou meebrengen van verbintenissen die voortvloeien uit de tot stand gekomen overeenkomst aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen;

Overwegende dat bijgevolg aldus het nadeel waardoor de verzoekende partij aanvoert te zijn bedreigd, niet kan worden tenietgedaan of vermeden door een schorsingsarrest van de Raad van State, aangezien zelfs bij een dergelijke schorsing de voormelde overeenkomst blijft verhinderen dat de verzoekende partij begunstigde wordt van de concessie; dat aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen; dat daaruit volgt dat eveneens de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom dienen te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vorderingen tot het opleggen van voorlopige maatregelen en van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig december 2004, door :

de HH. D. VERBIEST,
F. BONTINCK,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

D. VERBIEST.